

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 43. Arguuntur qui regimen animarum ambiunt

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

mittens manum suam ad aratrum & respiciens retrò, aptus est regno Dei. Luc. 9. 62.

§. XLIII. *Arguuntur qui regimen animarum ambiunt.*

Magna temeritas Ecclesiasticorum est, qui cum viribus careant ad onus pastorale ferendum, illud tamen anxie quærunt & se illi sponte subjiciunt, non vocati à Deo, sed spiritu elationis impulsì; non ut gregem pascant, sed ut ipse pascantur; non ut regant, sed ut dominantur. Res planè horribilis, ac deploranda est, quod regimen animarum plurimi ambiunt, sed nemo considerat quanti momenti sit fidejussorem Deo esse pro animabus Christi sanguine redemptis, atque onus accipere usque ad cœli valvas portandum sub pœnâ æternæ damnationis, si illud culpabiliter excutiant. Ut autem suæ superbiæ velamen obtendant, libenter arripiunt quod ait Apostolus: *Qui Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. 1. Tim. 3. 1.* nec tamen advertunt quod laudato desiderio id quod laudaverat in terrorem protinus vertit subdens, *oportet autem Episcopum irreprehensibilem esse, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, modestum.* Et quis est tantâ præditus sanctitate, ut possit se in omnibus irreprehensibilem exhibere? Merito igitur pastorale officium ars artium dicitur, & onus Angelicis humeris formidandum. Quantum enim judicii requiritur ad regendos homines, quorum mira diversitas, incredibilis inconstantia, nulla sinceritas? Quantum luminis ad occulta cordium penetranda, quod Dei proprium est & ad intentiones discernendas? Quantum prudentiæ ad diversorum propensiones dignoscendas? quantum diligentia, ut abstrahatur anima à peccato? quantum industriæ ad obstandum tentationibus? quantum solertiæ ad avertendas malorum occasiones? quantum scientiæ ad moderandam conscientiam? quantum fortitudinis ad coercendos peccatores? quantum virtutis ad resistendum adversariis? quantum patientiæ in tolerandis imperfectis? quantum constantiæ in bonis pro-

movendis? quantum denique habilitatis ad omnia iustitiæ munera exercenda? Hæc omnia sine speciali Dei gratiâ vix possunt in uno homine reperiri: ac proinde animarum cura sine manifestâ Dei vocatione acceptanda non est: tum diu considerandum quid valeant humeri, quid ferre recusent. Non debet præesse, qui non potest prodesse.

§. XLIV. *Omnibus Christianis necessariam esse orationem.*

Tanta est necessitas orationis, ut fidei dogma sit neminem sine illa salutem consequi posse. Quis enim potest Deum vocantem sequi, nisi dono gratiæ adjuvetur? ejus autem auxilium quis potest sine oratione promereri? Idcirco docet Scriptura oportere semper & sine intermissione orare. *Luc. 18. 1. 1 Thess. 5. 17.* quia semper & in omnibus auxilio Dei indigemus. Semper autem orat, qui certa orandi tempora nullo unquam die prætermittit. Semper orat, qui omnia quæcunque agit purissima intentione ad Deum refert; oratio enim nihil aliud est, quam elevatio mentis in Deum. Semper orat, qui efficax orandi desiderium in corde jugiter conservat, nam ipsum desiderium oratio est. Bene orat qui bene vivit. Nemo vitiosus, nemo impius, nemo desertor fuit, qui non prius omne orandi studium abjecerit. Oratio canalis est, per quem fluunt in animam rivuli divinæ gratiæ: eâ deficiente arefcit anima, & sensim perit. Nec sufficit aliquot preces voce tantum absque ulla attentione, & reverentiâ, ut plerique faciunt, persolvere: nam de his conqueritur Deus dicens: *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me. Isai. 29. 13. Matth. 15. 8.* Et qui sic orat non evadet Prophetæ comminationem tanentis: *Oratio ejus fiat in peccatum. Psal. 108. 7.* Mendacia sunt, & inania verba, cum quis scelus operatur & psallit Deo: *Iniquitatem odio habui, & abominatus sum. Psal. 118.* Totus in patinis est & dicit: *Oblitus sum comedere panem meum. Psal. 101. 5.* ridet tota die, vanisque gaudiis diffluit,

O'iiiij